

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **O. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2024, č. j. OAM-5841-5/ZR-2024, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 1. 11. 2024, č. j. 73 Az 2/2024-31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši **109 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný žalobkyni podle § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace (dále „zákon č. 65/2022 Sb.“), ve spojení s § 10 odst. 3 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, odňal oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany. Žalobkyni byla dočasná ochrana v České republice udělena proto, aby zde mohla pobývat s dcerou, která zde dočasné ochrany již požívala. Dceři žalobkyně však bylo oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany ukončeno ke dni 31. 3. 2024 z důvodu uplynutí doby. Ukončením dočasné ochrany dcery podle žalovaného zanikl důvod, pro který byla žalobkyni udělena dočasná ochrana za účelem sloučení rodiny, a jiný důvod hodný zřetele pro její ponechání žalovaný neshledal. Žalovaný navíc konstatoval, že žalobkyně je držitelkou oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany ve Finsku.

[2] Proto tomuto rozhodnutí se žalobkyně bránila u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, který rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Podle krajského soudu neplynul závěr o tom, že žalobkyně je držitelkou dočasné ochrany ve Finsku, ze správního spisu. Žalovanému proto uložil doplnit k této

otázce podklady a také znovu vyhodnotit, zda v případě žalobkyně neexistuje *důvod hodný zřetele*, pro který by bylo namístě ji ponechat v režimu dočasné ochrany v České republice.

[3] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) v kasační stížnosti nadále trvá na tom, že podle správního spisu měla žalobkyně v době rozhodování aktivní dočasnou ochranu ve Finsku. Práv z dočasné ochrany přitom nelze požívat ve více státech. Odjezdem dcery žalobkyně z České republiky přestala zde udělená doplňková ochrana plnit svůj účel. Stěžovatel je dále přesvědčen, že důvod hodný zřetele ve smyslu § 10 odst. 3 zákona o dočasné ochraně cizinců není v této věci naplněn.

[4] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že existence dočasné ochrany ve Finsku nebyla prokázána. Pokud by jí stěžovatel ponechal dočasnou ochranu v České republice, nebylo by to k újmě veřejného zájmu. Žalobkyně poukázala na stav v zemi jejího původu v důsledku válečného konfliktu; stěžovatelovo rozhodnutí považuje za nepřiměřené.

[5] V návaznosti na rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (SDEU) o předběžné otázce položené osmým senátem NSS (rozsudek ze dne 27. 2. 2025, *Krasiliva*, C-753/23), poskytl kasační soud účastníkům možnost se k závěrům SDEU vyjádřit.

[6] Stěžovatel uvedl, že SDEU se v rozsudku *Krasiliva* vyjádřil k situaci, kdy bylo v odlišném členském státě o dočasnou ochranu požádáno, ale žadatel ji ještě nezískal. V této věci však jiný členský stát oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany i vydal. K takové situaci se SDEU výslovně nevyjádřil. Stěžovatel ale má za to, že jeho závěry lze interpretovat tak, že v těchto situacích unijní právo z hlediska své systematiky a účelu neukládá povinnost umožnit druhotnou migraci poživatelů dočasné ochrany mezi členskými státy.

[7] Žalobkyně zopakovala, že nebylo postaveno na jisto, že byla držitelkou dočasné ochrany ve Finsku. Z rozsudku *Krasiliva* navíc plyne, že nelze odeprít přiznání dočasné ochrany jen proto, že ji žadatel již obdržel v jiném členském státě. Dále stěžovatelka odkázala na důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí měla být ponechána dočasná ochrana v České republice.

[8] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12). Žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve věcech dočasné ochrany jsou přitom věcmi mezinárodní ochrany ve smyslu § 31 odst. 2 s. ř. s., a proto o nich rozhoduje specializovaný samosoudce (rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2023, č. j. 10 As 290/2022-30, č. 4451/2023 Sb. NSS, bod 43, dále např. rozsudky NSS ze dne 25. 4. 2024, č. j. 6 Azs 259/2023-21, bod 20, nebo ze dne 30. 10. 2024, č. j. 9 Azs 119/2024-33, bod 18).

pokračování

[9] NSS v rozsudku ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS, upřesnil, že při posuzování přijatelnosti kasační stížnosti žalovaného, u něhož pojmově nemůže být splněna podmínka přesahu vlastních zájmů, postačí hodnotit, zda se krajský soud dopustil zásadního pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva, případně zda nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu.

[10] NSS podotýká, že kasační stížnost se týká i právních otázek, které sice v době podání kasační stížnosti nebyly judikaturou kasačního soudu plně vyřešeny, nicméně nyní již tyto otázky zodpovězeny jsou.

[11] Otázkou postupu správního orgánu před odnětím dočasné ochrany se zabýval NSS v rozsudku ze dne 25. 4. 2025, č. j. 5 Azs 217/2023-36. Zohlednil aktuální judikaturu kasačního soudu navazující na rozsudek *Krasiliva* a dospěl k závěru, že skutečnost, že byl žalobce před podáním žádosti o dočasnou ochranu v České republice registrován jako držitel dočasné ochrany v jiném členském státě EU, bez dalšího neimplikuje odnětí dočasné ochrany v České republice. Správní orgán musí před odnětím pobytového oprávnění cizince poučit a zjistit, zda chce svá práva plynoucí z dočasné ochrany čerpat výlučně v České republice. Pokud ano, správní orgán obdobně jako v případech podání duplicitní žádosti o dočasnou ochranu zejména ověří, zda předchozí pobytové oprávnění nezaniklo vydáním povolení k pobytu v České republice, popř. cizince vyzve, aby učinil kroky k ukončení pobytového oprávnění v jiném členském státě (srov. body [22] až [29] rozsudku č. j. 5 Azs 217/2023-26, jakož i judikaturu v tomto rozsudku citovanou). Krajský soud podle NSS nevybočil z výše popsaných judikатурních východisek.

[12] NSS v rozsudku ze dne 1. 4. 2025, č. j. 5 Azs 273/2023-27, také konstatoval, že pro zjištění, zda určitá osoba v minulosti podala žádost o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany v jiném členském státě, popřípadě zda toto oprávnění stále trvá, nelze vycházet pouze z údajů obsažených v informačním systému členských států Temporary Protection Platform, který představuje pro orgány členských států pouhou pomůcku (bod 43 citovaného rozsudku). I poukaz krajského soudu na to, že závěry stěžovatele k trvání dočasné ochrany žalobkyně ve Finsku nemají dostatečnou oporu ve správním spise (bod 12 napadeného rozsudku), je tedy v souladu s judikaturou.

[13] Pokud jde o zrušení napadeného rozhodnutí proto, že nedostatečně vyložilo neurčitý právní pojem *důvod hodný zřetele* podle § 10 odst. 3 zákona o dočasné ochraně cizinců, postup krajského soudu odpovídá judikatuře týkající se výkladu neurčitých právních pojmů, podle níž jsou výklad neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na konkrétní případ plně přezkoumatelné soudem (rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014-27, č. 3200/2015 Sb. NSS, a usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2012, č. j. 8 As 37/2011-154, č. 3073/2014 Sb. NSS, bod 24).

[14] Krajský soud v napadeném rozsudku (body 11 a 15) upozornil, že stěžovatel namísto o zákonném pojmu *důvod hodný zřetele* hovoří o *důvodu hodném zvláštního zřetele*, což je již podle jazykového výkladu zjevně přísnější požadavek, a dále se k němu vyjádřil v kontextu konkrétních skutkových okolností věci žalobkyně. NSS považuje požadavek krajského soudu, aby stěžovatel řádně objasnil obsah užitého neurčitého právního pojmu v souladu s textem zákona a jeho účelem a s přihlédnutím k okolnostem daného případu

také za odpovídající dlouhodobě ustálené judikatuře (rozsudky NSS ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004-73, č. 701/2005 Sb. NSS, ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4 As 12/2011-100, či ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 12/2014-86, bod 43). Ani ohledně konkrétních závěrů krajského soudu ve vztahu k případu žalobkyně neshledal NSS důvod ke kasačnímu zásahu (shodně srov. usnesení NSS ze dne 7. 5. 2025, č. j. 7 Azs 318/2024-20, bod 18, ve věci manžela žalobkyně).

[15] Kasační soud uzavírá, že závěry napadeného rozsudku jsou v souladu s judikaturou. Krajský soud se ani nedopustil zásadního pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; toto právo naopak náleží úspěšné žalobkyni (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalobkyni v řízení vznikly hotové výdaje (§ 57 odst. 1 s. ř. s.) ve výši 109 Kč tvořené poštovným za zaslání vyjádření ke kasační stížnosti (obálka na č. l. 34 spisu NSS). Vznik jiných konkrétně vyčíslených nákladů ze spisu neplyne a žalobkyně jej ani netvrdí. NSS proto žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 109 Kč, kterou je jí stěžovatel povinen uhradit do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu